

ОСОБЛИВОСТІ РОЗСЛІДУВАННЯ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ

Розслідування злочинів проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту є одним із найбільш складних. Це пояснюється тим, що початковим безпосереднім об'єктом пізнання є не вчинки певних суб'єктів, а дорожньо-транспортна пригода (далі ДТП). Зважаючи на те, що ДТП є техногенним явищем, яке має складний механізм і характеризується швидкоплинністю, вирішення цього надскладного завдання потребує достатній рівень певних криміналістичних знань та навичок [1, с. 255].

Суттєвою відмінністю кримінальних проваджень, щодо злочинів проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту є те, що початковий етап розслідування може бути тривалим, оскільки від початку досудового розслідування до повідомлення про підозру певній особі проходить значний час, необхідний для проведення комплексу слідчо-розшукових дій. Особливості розслідування злочинів даної категорії обумовлені швидкоплинністю ДТП, його техногенним характером і складністю механізму [2, с. 71-72].

Наступним етапом розслідування є момент проведення слідчих (розшукових) дій після повідомлення особі про підозру у вчиненні злочину, коли формується цілісна система доказів. Для нього характерною є проблемна ситуація, коли стороною захисту оспорюються (заперечуються) окремі обставини ДТП. Така ситуація найчастіше складається при ДТП, коли є ознаки спільної вини кількох учасників дорожнього руху в порушенні ПДР. Для усунення суперечностей потрібно проводити комплекс слідчо-розшукових дій: допити раніше допитаних свідків; допити нових свідків; слідчі експерименти з метою перевірки свідчень та наявності у водія транспортного засобу технічної можливості уникнути ДТП; проведення інженерно-транспортних експертиз та експертиз різних видів [3, с. 234-236].

Проведення слідчого експерименту є виключно важливим у кримінальних провадженнях щодо ДТП, оскільки його матеріали є обов'язковими для проведення ситуаційної інженерно-транспортної експертизи обставин ДТП. Техногенний характер ДТП і чисельність факторів, які впливають на його механізм, обумовлює необхідність

використання при проведенні слідчого експерименту спеціальних знань у галузі автотехніки і дорожнього будівництва, потребує математичних розрахунків і комп'ютерних технологій, що робить обов'язковим залучення відповідного спеціаліста [4, с. 155].

Підготовка експертиз накладає суттєвий відбиток на завдання слідчого, які вирішуються при проведенні таких слідчих (розшукових) дій, як огляд місця події і транспортних засобів, допити учасників та очевидців ДТП, слідчі експерименти. Таким чином, проведення слідчих (розшукових) дій в основному має своїм завданням забезпечення вихідними даними експертиз, якими вирішується низка спеціальних завдань, які покладаються в основу обвинувачення тієї чи іншої особи в порушенні встановлених правил дорожнього руху чи експлуатації транспортних засобів [4, с. 157].

Отже, розслідування злочинів проти безпеки дорожнього руху потребує певних навичок та знань. Наразі в Україні, на жаль, існує проблема з кадрами в правоохоронних органах і в досвідченості експертів, яка пов'язана з недостатнім фінансуванням в правоохоронній сфері. Саме від професійності і готовності кадрів залежить правильність встановлення подій. Тобто хід розслідування, точність фактів подій, які відіграють важливу роль в прийнятті рішення слідчим або суддею.

Література

1. Колеснік І.І. Структура криміналістичної характеристики злочинів проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту. *Вісн. ХНУ ім. В.Н. Каразіна. Серія: Право.* 2015. Вип. 20. С. 253-257.

2. Килимчук М.П. Розслідування злочинів про порушення правил безпеки дорожнього руху та експлуатації транспортних засобів (криміналістичні та процесуальні аспекти): монографія. Львів: ЛьвДУВС; «Край», 2012. 216 с.

3. Мисливий В.А. Злочини проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту: монографія. Дніпро: Юридична академія мін-ва внутр.справ, 2005. 543 с.

4. Колеснік І.І. Експертизи в розслідуванні злочинів проти безпеки дорожнього руху й експлуатації транспорту. *Науковий Вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: юриспруденція.* 2016. Вип. 19. С. 154-158.